

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis Läänemaa länskommitté.

Nr. 9

Torsdag den 12 december 1940

Pris 8 kop. (6 sent).

Alla estlandssvenskar till valen!

Kandidater till Översta Rådet uppställdes

Kandidater till Sovjetunionens Översta Råd böra enligt valföreskriften uppställas åtminstone 30 dagar före valen, alltså senast till den 12 december.

Enligt § 141 i Sovjetunionens Konstitution ha rätt till uppställande av kandidater kommunistiska partioorganisationer, fackföreningar, kooperativer, ungdomsorganisationer, kulturella föreningar och andra lagligt registrerade organisationer.

Rättighet till uppställande av kandidater utnyttja centralorgan av det arbetande folkets organisationer och föreningar, dessliques stämmor av arbetare och tjänande i fabriker och företag, sammanträden av soldater i trupper, avdelningar, bönders sammanträden i kolhoser, arbetare och tjänandes sammanträden i sovhus och samt landbefolkningens gemensamma sammanträden hos oss i den Sovjet-Estniska Republiken.

Kamrat Stalin sade den 11 december 1937 till dem som hade valt honom, att folket alltid måste välja dem som verkligen äro de allra bästa, icke sådana också människor som äro varken fågel eller fisk — som icke duga gud till ljus eller djävulen till eldgaflar.

Vidare säger kamrat Stalin: „Folket måste fordra av sina delegater, att de stanna på sina uppgifters höjd, att de i sitt arbete icke sjunka till de politiska opportunisternas nivå, att de skola vara politiker av Lenins typ.“

Vid en närmare granskning av de uppställda kandidaterna se vi, att vår arbetarklass har handlat orubbligt klassmedvetet — kandidaterna äro framstående arbetare, framstående partimedlemmar, aktiva bönder.

Som Unionsrådets kandidater uppställdes i Narva — kamrat K. Säre, i Tartu — kamrat J. Lauristin, i Pärnu — kamrat Vares och i Tallinn — kamrat V. Botšarev.

Kamrat K. Säre har i årtionden varit en av den estniska arbetarklassens revolutionära aktivister. Bland partimedlemmarna har han vunnit allmänt erkännande som framstående kamrat. Kamrat J. Lauristin har varit en aktiv förkämpe för den estniska arbetarklassens intressen. Fängelse och polis ha icke kunnat skämma honom — modigt har han alltid skridit i proletariats främsta led. Kamrat Botšarev känna vi som en aktiv partimedlem. Johannes Vares, som en god diktare och marxist.

Till Nationernas Råd har man upp-

ställt kandidater från alla arbetsgebit och ur alla folkskikt. Det bör understrykas, att som den kommunistiska ungdomens kandidat Turi Pappersfabriks arbetare uppställdes kamrat Erich Tarkpea — sekreteraren för ELKNU-s Centralkomité. Kamrat E. Tarkpea är känd hos hela den estniska arbetarengdomen som en aktiv, pålitlig och förebildlig kämpa. Borgerligt tryck, landsförvisningar, häktningar och andra „straff“ ha icke kunnat skrämja denne marxistiske pedagog, som alltid har förblivit marxismen trogen och stått i spetsen för den estniska revolutionära ungdomen.

Vidare har man uppställt kandidater till Nationernas Råd: Jüri Nuut — Tallinn, Vold. Sassi — Tartu, M. Luhakõiv — Narva, A. Jakobson — Läänemaa, O. Sepre — Võru, Veimer — Petseri, Eilem — Osel, Kruus — Valga, H. Arbon — Kiviõli o.s.v. Alla dessa kamrater äro framstående arbetare och aktiva marxister. Kandidaternas arbetsområden äro mycket olika: professor Jüri Nuut — en känd vetenskapsman och pedagog, kamrat Kruus — lomotivförare, Herman Arbon — mycket aktiv deltagare i Landsorganisationen.

Dessa kandidater äro medlemmar av det arbetande folket, de äro uppställda på offentliga sammanträden av folket självt. Här finns det slagarbete och intelligens, jordbrukare och partimedlemmar. Med ett ord: representanter för alla som med iver och hänförelse delta i det nya samhällets uppbyggande.

Icke endast partimedlemmar har man uppställt utan även kamrater utanför partiets led. Därigenom bildar det arbetande folket liksom en enhet — partilösa och partimedlemmar i ett gemensamt block. Detta garanterar, att vårt folks intressen äro allsidigt representerade och skyddade och att kandidaterna äro de bästa bland oss.

Vi ha uppräknat de första kandidaterna, som uppställdes på folksammanträden. Om kamrat Stalin som högsta krav för delegaterna uppställdes, att de böra stanna på sina uppgifters höjd, så kunna vi om de uppställda kandidaterna säga, att de verkligen göra detta. Och vi ha inget skäl att tvivla på pålitligheten, aktiviteten och iver hos de kandidater, som skola uppställas inom den närmaste framtiden, antingen de äro partilösa eller partimedlemmar — ty det arbetande folket uppställer dem självt på sina sammanträden.

I Hapsal till kandidat — August Jakobson

På kvällen i måndags hade Hapsals Arbetares Allmänna Förening ett historiskt sammanträde. Man uppställde kandidater till Nationernas Råd. Förstärkanden kamrat Helno Jõe gör förslaget att uppställa skriftställaren August Jakobson, i det han framhåller, att denne, själv son av arbetare, även som sådan skaffat sig upphäll, tilläna med sin författartalang slog igenom i hela Estland. Han har såväl i sina arbeten som i praktiken bekänt sin antikapitalistiska inställning och har livligt deltagit i

Tartu arbetares kulturella liv. Kamrat Jakobson som en intelligent representant för det arbetande folket har vunnit alla dettas hjärtan. Därför uppställa vi honom som kandidat till SSSR-s Högsta Råd.

Under livliga applåder och som en man beslöts stämman att uppställa August Jakobson som kandidat till Nationernas Råd. Samtidigt valde man en sjuannadelegation, som sändes till hela kretsens överläggningar.

ETA.

Råmaterial från Sovjetunionen

Den ekonomiska utvecklingen i ESSR under de senaste månaderna har tydligt visat, ett endast anslutningen till Sovjetunionen har kunnat rädda Estland ur ekonomiskt kaos, i vilket det skulle störtats, om det förblivit de kapitalistiska staternas lekbo.

Nu bindes emellertid Estland allt fastare till SSSR-s ekonomiska system, som tryggar framtiden för alla arbetande medborgare. Under överläggningar med Sovjetunionens centrala institutioner har Estland fått löfte om råmaterial i så stor mängd, som det behövs. Överhuvud taget kan Sovjetunionen med sin outtömliga rikedom på råmaterial och med sin högt utvecklade industri ge oss 90 procent av alla industriråmaterial. 10 procent få vi genom Sovjetunionens förmedling från Tyskland och andra riket och detta i en del fall t. o. m. billigare än förr. Så ha vi t. ex. importerat stenkolk till ett pris, som är endast 50 procent av det det borgerliga Estland betalade. Utom hitills importerat stenkolk få vi ännu större sändningar, så att vi till våren äro helt försedda med denna vara.

Xenlades ha vi från Sovjetunionen och med dennas förmedling från andra stater fått färgade metaller (bly, aluminium, koppar osv.), vilka under rådande krigsförhållanden äro synnerligen svåra att anskaffa.

Ett särskilt tack äro vi skyldiga Sovjetunionen för återupplivandet av vår textilindustri. Förutom stora förord av bomull ha vi från Sovjetunionen fått lin samt ull och konstiden av hög kvalitet. Textilindustrien är därför för närvarande väl försedd med råmaterial och kan torrföra ylle- och bomullssaker i större skala.

Växtmargarinfabriken „Extraktor“, som länge stått, har nu igen kunnat upptaga arbetet, enbart på grund av

samarbete med Sovjetunionen. Från denna har man skaffat fabriken olika slags växtoljor, solros- och bomulls-extrakt samt bönor.

Även inom läderindustrien har man kommit över svårigheterna. Utom hudar har man från Sovjetunionen även fått garvextrakt. För det kommande året ha vi löfte om regelbunden tillförsel av sul- och överläder enligt industriföretagens behov. Även ölfabriken, omkring vilka svårigheterna började hoppa sig, kunna igen obehindrat fortsätta sin produktion, då de fått humle från Sovjetunionen. Denna humle är bättre än den som vi tidigare importerat från Väst-Europa.

2000 ton linfrö har importerats från Sovjetunionen, vilket är tillräckligt för vår färdigfabrikation.

Dessut om ha vi för tvåindustrien fått en mängd fört. Även tvålar i färdigt skick, framförallt toalettvälar ha importerats från Sovjetunionen.

Om den gamla ordningen fått fortleva, skulle vår gummiindustri ha dött ut alldeles, då vi från de krigförande staterna ej kunnat importera rågummi och kautschuk. Dessa svårigheter ha emellertid nu eliminerats. För framställning av n.-n. stälsulor ha vi från Sovjetunionen fått syntetisk kautschuk. Samtidigt översändas tekniska experter från Moskva, ty våra fabriker ha ingen praktik vid bearbetning av rysk kautschuk. „Põhjala“ gummiabrik är f. n. försedd med råmaterial.

Även vår glasindustri har räddats från stagnation, ty vi få soda i tillräcklig mängd från Sovjetunionen. Samma är förhållandet med cellulosa-industrien, där man redan länge använder ryskt såvel.

Förutom alla dessa råmaterial sänder oss Sovjetunionen en mängd varor såsom socker, fotogen, galoscher osv.

Valkampanjen utvidgar sig i Läänemaa

I Läänemaa ha tre stora agitationscentra bildats: I Hapsal, Kärdla (Dagö) och i Lihula. Från dessa ledes hela agitationsverksamheten. I nästan alla valavdelningar ha agitationspunkter stiftats. Dessa punkters agitatorer anordna i byar och samhällen en hel del föredrag och uppläsningar om den Stalinska Konstitutionen och om vallagen. Sekretären för Partiets Läänemaa länskommitté kamrat Cheer har hållit 14 föredrag i olika byar. Kamrat Tuur har i Lihula-råjungen organiserat 17 sammanträden, vilka ägnats den Stalinska Konstitutionen och vallagen. I agitationsverksamheten deltagar mycket aktivt ungdomsmunten kamrat N. Koit. N. Koit är mellanskolelärare i Lihula. Han har hållit sex föredrag för lantbrukarna om den Stalinska Konstitutionen.

I Hapsal har man anordnat kurser för valagitatörer. Deltagarantalet är 15. I Kidise köping har ungdomsmunten kamrat Minus mycket bra inrett agitationspunkten. Byggnaden har smyckats med plakater, paroller och med bilder av Sovjetunionens ledande statsmän. Kamrat Minus har kommit på idén att installera en radio i agitationspunkten och utnyttja nu den i agitationens och propagandans tjänst. Radiomottagaren har blivit dragningsplåster för byns invånare. Lantbrukarna komma mycket gärna till agitationspunkten för att höra radio och sampråka med agitatorerna.

Kurser för Läänemaa lärare

För att kunna ge skolorna en värdig karaktär måste lärarna få en forstätt utbildning och denna fråga är av brådskande art. Därför har man vid sidan om pågående instruktionsseminarierna på förslag av Läänemaa skolinpektorer börjat ordna med s. k. pedagogiska cirklar för grannskolor.

I genomsnitt finns det 3—5 skolor i varje cirkel, varvid varje cirkel har omkr. 7 lärare. I Läänemaa och på Dagö ha vi sammanlagt 37 cirklar. Cirklarna ha redan börjat sammanhållandet av det första arbets-

Hapsals ungdomsmunten har anordnat 18 sammankomster i byarna. Agitatorn kamrat Soesoo talar om, att lantbefolkningen hyser stort intresse för de stundande valen. Oavsett de dåliga vägförhållandena och vädret samlas ofta över hundra personer till bysammanträdena.

Eleven V. Lilles i Lihula mellanskola har självständigt pluggat in den Stalinska Konstitutionen och vallagen. Nu ordnar han med föredrag i skolan och i byarna. V. Lilles har hållit åtta föredrag om de förestående valen. Det är just karaktäristiskt för ungdomen, att den överallt aktivt deltagit i valkampanjen.

I Märjamaa köping är den kvinnliga ungdomsmunten kamrat O. Lahe sekreterare för den lokala ungdomsmunistiska föreningen och ansvarig agitator i agitationspunkten. Hon har organiserat agitationspunkten, skaffat paroller, plakater och vallitteratur.

Aktiva agitatorer äro även ungdomsmunten Kullamaa, Palver, Kattai, Turi och Juksik. Alla dessa ha anordnat många sammanträden i Läänemaa byar, där man ägnat sig åt klarläggandet av de förestående valen till SSSR:s Högsta Råd.

56 ungdomsmunten arbeta för närvarande i valavdelningskommissionerna och 6 i valrättskommissionerna. (ETA)

manträdet, där man bildar cirkels presidium. Detta uppgift är att för den närmaste tiden utarbeta program. Emedan det pedagogiska arbetet i sovjetiskolorna baseras på marxism-leninismen och förutsätter politiskt bildade lärare, är cirkelarnas främsta uppgift den politiska sidan av lärarnas utbildning. Samtidigt behandlas även SSSR:s historia och geografi samt pedagogisk-metodiska problem. I samband med valkampanjen för valen till Högsta Rådet, behandlar man på det första sammanträdet även ESSR:s valförordningar och andra agitationsproblem.

blev inget paradiset för lantmaskar. Alla som äta, måste arbeta. Lättningar vilka låtit Jorden ligga öde under den chauvinistiska regimens tid, hade ingen rätt att behålla denna i fortsättningen. Jorden måste tillhöra sådana som verkligen ville arbeta och behövde jord. Så lydde en av den nya arbetarregimentens paroller.

Naturligtvis ville vår vän inte förlora sin jord. I stället för att nu slå dank, började han att arbeta från tidigt på morgonen till sena kvällen. Han hyrde en traktor och plöjde upp jorden, som hade legat öde.

Grannarna pratade sinsemellan: "Nej men se på Karlsson, han har nu blivit en helt ny människa, sedan det arbetande folket kom till makten. I stället för att lata, arbetar han nu som den flitigaste karl."

Han märkte nog, att det socialistiska samhället inte har någon användning för lantmaskar.

**Prenumerera på
Sovjet - Estland!**

Från Vormsö Lantarbetares Fackförening

(Ü. M. Ü. Vormsi osakond.)

Den 8 nov. d. ä. grundades Vormsö Lantarbetares Fackförening (U.M.U. Vormsi o.) och samma dag läto ett trettiotal personer inskriva sig i densamma. I dag har föreningen 101 medlemmar. Den gamla styrelsen har just avgått, och kamrat Jäämees, Svi-by, sköter de uppgifter, som äro förbundna med föreningens verksamhet.

Föreningen är än så länge i provisoriskt tillstånd. Snart blir det emellertid nya val. Då är det varje medlems plikt att rösta för en styrelse, som med energi åtager sig arbetet.

Det finns många, som ännu inte veta, vad föreningens uppgift och mål är. Därför citera vi här nedan §§ 1—2 ur Lantarbetarnas Fackförenings stadgar.

Paragraf 1 lyder: Lantarbetarnas Fackförenings mål är a) förbättring av lantbefolkningens ekonomiska och juridiska ställning och försäkring, b) bildningens och klassvetenskapens höjande, c) ordnandet av ekonomisk och juridisk hjälp för medlemmarna.

Paragraf 2 lyder: För att nå sitt mål måste föreningen a) samla uppgifter i frågor, som beröra lantbefolkningens liv och ge förslag till lösandet av dem samt söka realisera förslagen, b) anordna kurser, föreläsningar, föredrag, meetings, konserter, utflykter och nöjestillställningar, c) igångsätta lotterier, biljettförsäljningar och i lagen förutsedda insamlingar, d) öppna och underhålla bibliotek, läsestugor, arbetarhus, teatrar, lek- och sportplatser, sång- och musikkörer, e) utge böcker, broschyrer, flygblad, utprop, organskrifter, tidskrifter och tidskrifter, f) tillsätta ämbetsmän, organisatörer, lektorer, jurister, jordbruks- och andra rådgivare och

experter, g) grunda och underhålla byråer för arbetslösa medlemmar, h) ge understöd åt arbetslösa medlemmar vid strejk, sjukdom, olycksfall och dylikt, ordna med läkarhjälp, sluta kontrakt med läkare, apotek och sjukhus, samt, om så behövs, grunda och uppehålla sjukhus, i) anordna och sammankalla dagsarbetar- och mästarbetar-, handarbetar-, småjordbrukare- och fiskarekonferenser, -kongresser, -dagar och -sammanträden samt ta del i sammanträden, som anordnas av dylika organisationer, j) ingå som medlem i andra liknande organisationer och föreningar.

Som vi se av det ovan anförda har föreningen stora uppgifter och ett stort arbetsfält, och vi hoppas, att Lantarbetarnas Fackförening (U. M. U.) i svenskbygden snart måtte fortsätta ett intensivt arbete för uppbyggandet av det nya socialistiska riket.

Angående medlemsantalet vilja vi framhålla, att Vormsö Lantarbetares Fackförening med sina 101 medlemmar står alla tidigare organisationers medlemsrekord. Under den tid då Estland styrdes av borgerlig regering fanns det även reaktionära organisationer, som t. ex. "Kaitseleht", "Jämsaallit", "Noored kodak" m. fl., men dessa föreningar kunde uppvisa ett medlemsantal på endast 40—60 personer. Därför se vi, att vormsösvenskarna veta att uppskatta den nya sovjetregeringen och att även de vilja vara med om uppbyggandet av det nya socialistiska samhället.

Alltså kamrater: Fram mot nya segrar under Marx-Engels-Lenin-Stalins fana! "Medlem"

600.000 kr. för anskaffande av nya böcker för folkbiblioteken.

Engligt Förordning av Bildnings-folkkommissariaten beträffande folkbiblioteken har man satt i gång med ombildandet av de hittills förefinnliga biblioteken och börjat med ordnandet av nya över hela landet.

Enligt den publicerade grundskriften skall man i de städer där det finns flera folkbibliotek bilda ett centralbibliotek. För att uppliva verksamheten hos smärre bibliotek i mindre städer, kommuner och köpingar grundar man ävenledes centralbibliotek för länen. Man vill bilda ett så pass tätt nät att det leke är över 3—4 km mellan biblioteken. Till mera tätt befolkade trakter skall man förlägga ett ännu tätare biblioteksnät.

F. n. har man satt i gång med att ordna läsestugor vid biblioteken.

För dessas räkning prenumererar man på bolsjevistiska tidskrifter och på Bildningsfolkkommissariatets tidskrifter "Nõukogude Kultuur", "Viisnurk" och "Looming". Dessutom skapas även ungdoms- och barnavdelningar vid de allmänna biblioteken.

För anskaffandet av nya böcker har Bildningsfolkkommissariatet i 1941 års budget anslagit 600.000 kr.

I samband härmed kunna vi nämna att man hittills anskaffat 40.000 nya band för sammanlagt 120.000 kr.

10.560 hästkrafter traktorer i arbete.

ESSR:s Folkkommissariateråd och EK(b)P:s Centralkommitté utgävo en förordning om organisering av traktorstationer inom ESSR. Enligt denna skall man till våren 1941 ordna med 15 maskin-traktorstationer, av dem 2 i Virumaa, 1 i Järvamaa, 2 i Harjuma, 1 i Läänemaa, 1 på Ösel, 1 i Pärnumaa, 1 i Viljandimaa, 2 i Tartumaa, 1 i Valgamaa, 1 i Võrumaa och Petserimaa 1. Allt som allt få dessa stationer 330 traktorer på sammanlagt 10.560 hkr.

Vidare förpliktiga förordningen Lantsbruksfolkkommissariaten att tillsammans med EK(b)P:s lokala kommittéer under loppet av två veckor uppställa kandidater för maskin-traktorstationernas ledare och samtidigt komplettera kommissionerna för ordnandet av kurser för traktorerister.

Till kurserna skickas 1000 personer, som kontrollerats av partiet och som äro trogna regeringen. Man måste se till att åtminstone 80% av deltagarna äro kvinnor. Kurserna måste börja den 1 januari och sluta till den 15 april 1941.

På Vormsö

mottogas prenumerationer på Sovjet-Estland av J. Jäämees Svi-by

Om den statliga socialförsäkringen

ESSR:s Folkkommissarieråds och EK(b)P:s Centralkommittés beslut beträffande statlig socialförsäkring, har en vittomfattande betydelse för förbättringen av hela det arbetande folkets ställning. Miljoner arbetande i de kapitalistiska länderna, för att inte tala om mindre utvecklade staters arbetare, är dömda att tillbringa sina Alderdomsdagar som tiggare eller leva på medmänniskornas ringa understöd. I USA saknas t. o. m. sjukförsäkring för arbetare, för att nu inte tala om en fullständig saknad av Alderdoms- eller invalidförsäkring.

I de kapitalistiska länderna verkställs en ytterst bristfällig och endast partiell socialförsäkring för arbetarklassens revolutionära kampskull. Bourgeoisien pressar även alla utgifter i samband med denna "socialförsäkring" på arbetarklassens skuldror, normerna för socialförsäkringen är ytterst låga och ge till innehållet ingenting åt arbetarna. Dessutom verkställs socialförsäkringen i de kapitalistiska staterna genom en stor och dyr byråkratisk apparatur, vilken slukar en stor del av försäkringsavgifterna.

Enligt gällande föreskrifter för sjukvård i Estland, betalade arbetarna 2% i försäkringsavgift.

Ägare av privatföretag betalade 4% på varje arbetare, av vilket hälften, d. v. s. 2%, gick till försäkringen, hälften emellertid till läkarhjälp. I verkligheten kom det emellertid så ut, att arbetarna själva betalade sina understödsavgifter för sjukdagarna. Tallins Gemensamma Sjukvårdskassans officiella redovisning för år 1939 visar under arbetarnas utgifter kr. 1.202.000, Kassans utgifter för utbetalade understöd visar emellertid kr. 1.033.000. Således se vi, att industriföretagarna ej betalade en enda cent understöd åt arbetarna för sjukdagarna. De övriga skatterna som erlades av företagsägarna gingo till underhåll för sjukvårdskassans ofantligt dyra apparatur.

Understöden vid sjukdomsfall voro på grund av detta mycket låga och utbetalades först från den tredje eller fjärde sjukdomsdagen. Företagsägarna hade rätt att avskeda arbetaren, om denne varit sjuk i över en månad.

Enligt det borgerliga Estlands lagar betalade man pension vid fall av skador erhållna vid olycksfall under arbetet. I verkligheten blevo få arbetare pensionerade, och då endast sådana, som synbarligen förlorat 100% av sin arbetskraft. Vanligen erhöles skadade arbetare ingen pension, och om sådan bestämdes, så var det i sådana fall, där den i frågavarande arbetaren blivit fullständig invalid, där det alltså ej mera fanns någon möjlighet för det borgerliga försäkringsbolagets experter att kunna fuska sig ifrån det hela.

I de kapitalistiska länderna tvingar bourgeoisien utan den minsta medömkan sjuka och gamla arbetare ut på gatan för att lämnas åt sitt öde. Socialismen ger åt människan hennes människovärde tillbaka, dragen henne ut ur den kapitalistiska grymhetens och vilddetens smutshål till ett kultiverat liv.

Den i Sovjetunionen rådande socialförsäkringen, är ett av Oktoberrevolutionens resultat. En statlig socialförsäkring motsvarar i alla högsta

grad det arbetande folkets intressen. Socialförsäkringen sker fullständigt på statens bekostnad och inom privatindustrin på industrigärens bekostnad. Arbetarna själva betala ingen försäkringskatt. Arbetaren erhåller understöd ej endast vid sjukdomsfall utan även vid olika fall av mistande av arbetsplatsen: vid invaliditet, Alderdom, havandeskap osv.

Den statliga socialförsäkringen verkställs i Sovjetunionen av arbetarna själva genom dess massorganisationer — fackföreningarna. Fackföreningarna leda och ordna arbetet i samband med socialförsäkringen. Vid varje fackförenings centralkommitté stiftas en avdelning för socialförsäkring, vilken sammanställer budgeten för socialförsäkringen inom fackföreningens gränser, och leder och kontrollerar förverkligandet av densamma.

Understöden bestämmas och utbetalas i statliga, kommunala och kooperativa institutioner och fabriker av kommittéerna för dessamma. I privatföretag verkställs bestämmandet och utbetalningen av understöden av försäkringspunkter, som sorterar under Fackföreningarnas Centralförbund.

Socialförsäkringskatterna insätts varje månad av institutioner och fabriker på fackföreningens centralkommittés löpande räkning. Storleken av understöd för sjukdagarna, vilken är beroende av staget och kan vara 50—100% av lönen, bestämmas av kommittén för fabriken eller institutionen. Understöd för sjukdagarna utbetalas i företagens kassa mot uppvisande av sjukdomsintyg undertecknat av kommitténs ordförande. Kommittén är ansvarig för den bestämda normen, kassan för uträkningen av densamma.

På samma sätt komma även understöd vid havandeskap och födsel att utbetalas. Likaså utbetalas understöd vid begravningskostnader mot uppvisande av motsvarande dokument.

Även utskrivning till vilohem och sanatorier, försörjning för barn och pensionering av gamla arbetare verkställs och kontrolleras på samma sätt av företagens kommitté.

I och med Ikraftträdandet av den statliga socialförsäkringen, komma i alla företag och fabriker socialförsäkringsdelegerade att väljas av före-

tagets eller fabriken fackförenings allmänna stämman. Likaså kommer i varje företag med över 200 arbetande att väljas ett socialförsäkringsråd. Rådet väljes på allmän stämman av företagets eller fabriken socialförsäkringsaktivister.

Socialförsäkringsrådets viktigaste funktioner i företaget är: hälsovårdsfrågor, att understöda sjuka, kontrollera sjukvården och kämpa emot simulanter. Rådet verkställer kontroll över ett noggrant efterföljande av socialförsäkringsföreskrifter och föreskrifter samt över dess omsättning i verkligheten. Då den statliga socialförsäkringen tillförsäkrar alla avlönade arbetare ofantligt många fördelar jämfört med t. ex. våra hittills existerande sjukvårdskassor, så det även förpliktar en fördubblad vaksamhet, till att dessa förmåner och förbättringar ligga så och rättvist.

Fackföreningarna få i och med verkställandet av socialförsäkringen, tillskott av en hel del ansvariga uppdrag och uppgifter. För att omsätta försäkringsverksamheten till verklighet, måste fackföreningarna i företaget organisera ny kader, socialförsäkringsaktivister. Fackföreningarna måste här uppvisa sin förmåga vid val av ny kader och vid klargörandet av denna uppgift. I företag med mindre än 200 avlönade arbetare, väljes inget socialförsäkringsråd, Rådets funktioner verkställas då av företagets befälhavare, kommittén och socialförsäkringsdelegaten. Därför är det i mindre företag, där det ej är nödvändigt att ha befriade kommittémedlemmar, viktigt att kommittén eller den befälhavaren försöka att medrycka ett större antal aktiva arbetare, vilka samvetsgrant och ärligt medverka på socialförsäkringsområdet. Försäkringsaktivisterna är tvungna att känna socialförsäkringsstadgar och föreskrifter, att gå precis efter dessa och att se till att man ej använder socialförsäkringsfördelar på ett slarvigt eller skadegörande sätt, utan att det sker ärligt.

Den statliga socialförsäkringen är en stor fördel för vårt arbetande folk, en av Sovjets viktigaste segrar. I och med Ikraftträdandet av statlig socialförsäkring, skapas det ett tryggare, sorglösare och gladare liv för alla ärliga arbetare.

man små bibliotek, vart och ett på 3000 bund: verk av marxismens-leninismens klassiker, berömda ryska författare samt barnlitteratur. (ETA)

Skid-turiststationer grundas.

Moskva. Centralförbundet för Sovjetunionens Fackförenings exkursionshuvudförvaltning och dess lokala organ öppna ca 40 skid-turiststationer. Stationerna komma att inredas med sovrum, matsalar och buffett. Turisterna kunna i dessa stationer erhålla skidspår och nödvändiga instruktioner av skidlärare.

(TASS-ETA)

Radioprogram.

Hör Rundradions svenskspråkiga utsändningar varje söndag och torsdag kl. 23.40 genom Türl station!

Nya tarifer för postförsändelser

Från och med den sjätte december trädde i den Sovjet-Estniska Republiken nya tarifer för postförsändelser i kraft och försäljningen av Sovjetunionens nya frimärken började. Postförsändelserna böra frankeras som följer:

Brev
Inrikes, högst 20 g 30 kop.
för ytterl. 20 g eller del därav 15 15
lokala, högst 20 g 15
för ytterl. 20 g eller del därav 5 5
utrikes, högst 20 g 50
för ytterl. 20 g eller del därav 30 30

Brevkort
Inrikes, enkla 20 .
med betalt svar 40 .
lokala, enkla 10 .
med betalt svar 20 .
utrikes, enkla 30 .
med betalt svar 30+30 60 .

Rekommendation
inom Sovjet-Unionen 30 .
till utlandet 80 .

Inbetalningskort
på högst 30 rubl 60 .
på 30—50 rubl 1 rubl.
på 50—100 rubl 2 rubl.
och för ytterl. 1 rubl. eller del därav 2 kop.

Estniska frimärken är giltiga till den första januari 1941.

Kulturens uppblomstring i Ukrainas västra oblaster

Kiev, 6. 12. (TASS.) I Ukrainas västra oblaster lisa för närvarande 1.189.100 barn i elementarskolor, icke fullkomliga mellanskolor och mellanskolor. Man har grundat 2739 nya skolor, organiserat sex pionjärpalats, sex tekniska stationer och 50 pionjärklubbar. I stället för de forna fem högre läroverken fanns det nu 13 sådana.

Under sovjetregimen har man organiserat 14 teatrar och 117 biografer i Ukrainas västra oblaster. Dessutom har man öppnat 59 kulturhus, 138 distriktklubbar och 3173 byklubbar. Även bibliotekens antal har betydligt förstorats. Man har grundat 196 stads- och distriktsbibliotek, 206 bybibliotek och 11 barnbibliotek i städerna.

Före sovjetregeringen fanns det i västra Ukraina 78 sjukhus. Under ett enda år av sovjetregimen har man hunnit öppna 184 sådana. Man har grundat 22 barnbördshus, medan det först fanns endast två. Förr fanns det 160 ambulanser och polikliniker, och nu 491. (ETA.)

Sibriens blomstring

Moskva, 4. 12. (TASS.) Tidningen "Trud" skriver i en uppsats om Sovjet-Unionens östra områden följande:

Sovjet-Unionens Sibirien har blivit oigenkännligt. Det har blivit till ett blomstrande land med en högt utvecklad industri och med mekaniserat storjordbruk. De östra områdenas betydelse för folkekonomin växer från år till år. Traktorer utföra till 80 % av plöjningsarbetet. Med kombiner skäras och tröskas 70 % av skörden.

Under loppet av tio år, från 1928 till 1938, har skörden i oblasterna Tjeljabinsk, Omsk och Novosibirsk och i kraierna Altaj och Krasnodar stigit från 9,5 centner till 13 centner per hektar medan totalproduktionen nästan fördubblats. (ETA.)

Bibliotek åt de baltiska sovjetrepublikerna.

Leningrad, 4 dec. (TASS) Leningrads samhällen följa med det allra största intresse den socialistiska kulturens utveckling i Litauen, Lettland och Estland, Leningradborna vilja mycket gärna stå de nya sovjetrepublikerna till tjänst.

Stora bibliotek i Leningrad ha samlat 16.000 ex. böcker, som i de närmaste dagarna komma att skickas till Tallinn. Ett lika stort antal av böcker kommer även Saitokov-Sehtschedrins biblioteket att donera. Fackföreningarnas bibliotek i Leningrad, vilka är förlagda till folkhus, fabriker och klubbar, sända 60.000 ex. böcker till de nya förbundsrepublikerna. Ett par tusen band kommer även Leningrads universitetsbibliotek att avstå från av sina reserver.

Av alla dessa böcker sammanställer

